

Gol kommune
V/Ordfører og rådmann

Oslo, 21. august 2018

Varsling om problematisk båndtvangsforskrift i Gol kommune

Norsk Kennel Klub (NKK) har kartlagt alle de kommunale båndtvangsforskriftene i Norge. I den forbindelse ble det oppdaget at Gol kommune kan ha båndtvangsforskrifter som strider med lovverket.

De lokale båndtvangsforskriftene må være hjemlet i hundelovens § 6. Paragrafen gir hver enkelt kommune mulighet til å gi forskrift om at hunder skal holdes i bånd eller forsvarlig innestengt eller inngjerdet, men krever at forskriftene er forankret i de føringene loven har.

Problematiske båndtvangsbestemmelser

NKK mener Gol kommune har følgende formulering som strider med hundelovens § 6:

«Det er båndtvang heile året i tettstader, område med bustad, område regulert til offentleg formål, på kyrkjegardar og tilrettelagte friluftsområde.»

Kommunen har ikke hjemmel til å fastsette båndtvang generelt for regulerte områder med ikke bebodde/ benyttede næringsområder. For at det skal kunne innføres båndtvang i disse områdene, må områdene også faktisk være benyttet til dette.

«Tilrettelagte friluftsområde» blir også en for generell begrensning. Hundelovens § 6 sier dette om innføring av båndtvang i friområder:

«Kommunen kan gi forskrift om at hunder skal holdes i bånd eller forsvarlig innestengt eller inngjerdet: på og ved bestemt/angitte turstier, turveier, merkede skiløyper, leir- og rasteplasser,» og «i bestemt angitte andre områder på land, i vann eller sjø som er allment benyttet som tur- og rekreasjonsområder»

Kommunen har heller ikke mulighet til å innføre båndtvang i større grad enn nødvendig og slik at hensynet til de som ønsker å ferdes med løs hund også ivaretas i tilstrekkelig grad, både hva angår omfang og geografisk spredning.

Besøksadresse:
Nils Hansensvei 20
0667 Oslo

Postadresse:
Boks 163, Bryn
0611 OSLO

Sentralbord: 21 600 900
Telefaks: 21 600 901

Organisasjonsnummer: 937 125 577 MVA
Kontonummer: 1600.40.39983

*Hund til
nytte og glede*

Oppfattelsen av hva som er et «tilrettelagt» friluftsområde vil variere. Det vil derfor vært oppklarende med en presisering av hvilke områder som faktisk omfattes av dette begrepet.

I tillegg har Gol kommune følgende punkt som kan være i strid med hundelovens § 6:

«I Gol kommune er det, i tillegg til ordinær båndtvang f.o.m. 1. april t.o.m. 20. august, utvida båndtvang av omsyn til beitende husdyr i tida f.o.m. 21. august t.o.m. 30. september.»

NKK mener denne bestemmelsen er for generell, og at den er i konflikt med hundelovens bestemmelser. Kommunen har mulighet til å innføre båndtvang av hensyn til bufe, men da kun i områder der bufe *faktisk* beiter. jf. hundelovens § 6 e.

I et rundskriv om hundeloven, som Justisdepartementet sendte ut til alle landets kommuner da hundeloven trådte i kraft¹, står dette om § 6 e: *«Hjemmelen i § 6 annet ledd bokstav e for båndtvang i tiden storfe, sau, geit eller hest normalt går ute, er ment å fange opp den ordinære beitesesongen, og kan ikke benyttes som grunnlag til å utvide båndtvangen i perioder der noen dyr unntaksvis går ute på beite».*

Ved å hjemle loven i § 6 e, kan altså kommunen kun ha båndtvang der bufe *faktisk* er tilstede.

Når hundelovens vilkår ikke er oppfylt, vil bestemmelsen om utvidet båndtvang i Gol kommune ikke være gyldig, ettersom gyldigheten for en kommunal forskrift er underordnet nasjonale lover.

Selv om bestemmelsene ikke er rettslig gyldig, bidrar den likevel til å skape uklarhet om gjeldende bestemmelser om båndtvang. NKK anmoder derfor Gol kommune om å endre forskriften slik at den samsvarer med hundelovens bestemmelser.

Norsk Kennel Klubs båndtvangsarbeid

NKK engasjerer seg i denne saken fordi vi mener det er unødvendig mange båndtvangsregler i kommune-Norge. Med om lag 500.000 hunder i Norge er hundehold svært utbredt, og det representerer noe positivt for mange mennesker.

NKK mener hundevelferden er nedprioritert i utarbeidelsen av de lokale båndtvangsbestemmelsene, og at mange kommuner har tatt seg større frihet enn det faktisk er behov for når de har innført disse. Hunden har et iboende behov for å være i aktivitet, og det er hundeeiers plikt å sørge for at dette behovet dekkes, jf. dyrevelferdslovens § 23. I kommuner med for strenge båndtvangsregler vil det være svært vanskelig å være en ansvarlig hundeeier.

Hundeloven gir allerede hjemmel for reagere på hunder som oppfører seg truende. Blant annet har politiet myndighet til å pålegge båndtvang eller bruk av munnkurv på enkelthunder som kan forulempe folk eller dyr. Hundeloven er også tydelig på at hundeeier er ansvarlig for å ha kontroll på, og opptre forsvarlig med sin hund, også når hunden går løs, jf. § 3 og 4 i hundeloven. Det finnes derfor allerede tilstrekkelige regler for å håndtere problematiske hunder, som politiet har full mulighet til å håndheve.

I rundskrivet om hundeloven fra Justisdepartementet, kommer det tydelig frem at kommunenes muligheter til å utvide båndtvangen må forvaltes med respekt:

¹ Rundskriv om hundeloven: www.kjopehund.no/rundskriv-om-hundeloven

«I hundeloven har kommunene fått en omfattende og klart definert myndighet til å gi forskrifter. Politiet har fått myndighet til å treffe en rekke ulike vedtak i tilknytning til problematisk hundehold. Politiets myndighet utøves av det enkelte politidistrikt. I kommuner der hundeholdere jevnt over forholder seg lojalt til lovens generelle aktsomhetskrav og generelle regler om sikring av hund, vil det være lite behov for lokale utfyllende forskrifter.»

NKK håper derfor Gol kommune setter i gang en prosess for å endre båndtvangsforskriften slik at den samsvarer med hundelovens bestemmelser. NKK ber om tilbakemelding, og ønsker å bli holdt oppdatert på sakens utvikling. Vi bistår gjerne i sakens videre behandling.

Med vennlig hilsen

Norsk Kennel Klub

Marianne Ono Njotten
Konstituert Administrerende direktør